

listopad – prosinec

2010

• •
• •
**Filharmonie
Brno Philharmonic**

Foto na obálce (zleva):
sólísta sezony 2010/2011 Olga Kern a šéfdirigent Aleksandar Marković
na tiskové konferenci při příležitosti představení nové sezony,
orchestr se šéfdirigentem v Janáčkově divadle,
čestný dirigent Filharmonie Brno Sir Charles Mackerras,
ředitel David Mareček blahopřeje k 80. narozeninám violoncellistovi Vratislavu
Lukášovi, někdejšímu koncertnímu mistru, čestnému členu filharmonie

---

Úvodem

Vážení přátelé,
obvyklé dění ve filharmonii na počátku nové sezony, tentokrát ještě
poznávané zármutkem nad odchodem Sira Charlese
Mackerrase, jednoznačně milovaného a váženého (to je u orchestru
co říci!) čestného dirigenta, odsunula stranou zpráva o přijetí
našeho ředitele Davida Marečka na ředitelské místo České
filharmonie. Aniž bychom zpochybňovali jeho rozhodnutí, cítíme ve
filharmonii všichni – a s námi také široký okruh našeho publika,
že to tak či onak zasáhne do dosavadního velmi příznivého vývoje.
Uvádíme proto přede vším ostatním jeho vlastní názory na tuto věc.

Rozhovor s Davidem Marečkem

S primátorem Romanem Onderkou

I zpravodajským volebním boomem prorazily ve všech sdělovacích prostředcích zprávy, rozhovory a komentáře, týkající se Vašeho úspěchu v konkurzu na místo ředitele České filharmonie. Co Vás přimělo k zájmu o toto významné, leč velmi choulostivé místo?

Na to se mi těžko odpovídá, zvláště v Brně, kde jsem doma nejen osobně, ale i profesně. Teď, když se ta zpráva objevila v médiích, už mohu říci, že tím hlavním a v podstatě jediným impulzem byla osobnost Jiřího Bělohávků. Po celou dobu mého působení ve Filharmonii Brno se ho snažíme s kolegy získat znovu pro hostování. Dobrá vůle na jeho straně vždy byla, nikoli však čas, který mu bralo především šéfdirigentské místo v orchestru BBC. Když se nyní objevila reálná šance získat ho pro Českou filharmonii,

sehrál to klíčovou úlohu v mém rozhodování. Kdyby nebylo Jiřího Bělohávka, nikdy bych se do výběrového řízení nepřihlásil.

Čeho má podle Vašeho mínění náš první orchestr v této chvíli nejvíce zapotřebí? Kromě nového vedení ovšem.

Klidu na práci a systematického vývoje. Časté změny posledních let, ať už na místě šéfdirigentském či ředitelském, České filharmonii moc nepřidaly. Každý (nejen muzikant) ví, že když chcete něco pořádného dokázat, potřebujete pár let vést svoje úsilí jedním směrem a vyhnout se pokud možno všem rušivým a rozptylujícím vlivům.

Jak toho chcete dosáhnout?

V první řadě zajištěním silného a stabilního uměleckého vedení v osobě Jiřího Bělohávka. Naše jednání jsou teprve na počátku, takže není možné předjímat výsledek, mohu však říci, že jim budu věnovat maximální úsilí, protože jsou pro další směřování orchestru klíčová. To ostatní přijde přirozeně s sebou: podpora médií, upevňování zahraničních kontaktů, práce s mladými umělci, účinná reklama a oživení zájmu abonentního publika, kterého je v Praze o dost méně než v Brně.

Čím jste – podle Vašeho názoru – přesvědčil výběrovou komisi, že jste ten pravý?

To netuším, museli byste se zeptat členů komise. Myslím si, že to mohlo být tím, že jsem neřikal jen příjemné věci. Snažil jsem se co nejpřesněji pojmenovat problémy, které je třeba řešit, a nastínit co neúčinnější způsob takového řešení.

Spíš než osud České filharmonie zajímá nás Brňany budoucnost naší brněnské. Jaké jste měl cíle, když jste se před čtyřmi roky ujal jejího vedení, čeho z toho jste za svého působení dosáhl a co necháváte otevřeno?

Před čtyřmi roky jsem vstupoval na půdu, která mi byla prakticky neznámá. Ačkoli jsem pracoval krátce jako dramaturg orchestru, o jeho vedení jsem se dozvídal až při samotném provozu. To, co nastudujete z knih, se v praxi vždycky ukáže trochu jinak. Mým hlavním cílem bylo vyslyšet volání hráčů po tom, aby filharmonie byla co nejvíce vidět, aby se pevněji uchytila v zahraničí a získala nové publikum. Výsledky vidíte sami. Abonentů máme nejvíce v České republice, o práci v zahraničí není nouze a filharmonii začínají znát i lidé, kteří na koncerty běžně nechodí.

To ale není výsledkem žádného mého zázračného plánu. V Brně se stalo něco, v co jsem při svém nástupu ani nedoufal.

V managementu se podařilo vytvořit kolektiv, který pracuje oddaně a naplno, sleduje společný cíl a nekouká na osobní prospěch. Stejně důležitý je však postoj orchestru. Mám pocit, že hráči po nějaké době uvěřili tomu, že naše cesta má smysl a svým postojem a nasazením pomohli vytvořit obraz filharmonie, který teď vidíte. A nesmím zapomenout na město Brno, které našemu snažení pouze nepřihlíželo, ale aktivně pomáhalo. A mohl bych jít dále, přes Jihomoravský kraj, sponzory, mediální partnery a naše publikum, které je všímavé, kritické, ale také podporující. Je to taková mozaika, do které každý přikládá svůj kamínek. Čím více lidí na ní pracuje, tím je pestřejší a tím rychleji roste.

Ptáte se, co zůstalo otevřeno. Je toho hodně. Především nový koncertní sál. To je myšlenka, které se nevzdávám ani svým odchodem do Prahy a budu ji stůj co stůj podporovat zvenčí, protože její realizaci považuji za klíčovou a nezbytnou pro další rozvoj našeho orchestru. Dalším tématem je finanční ohodnocení hráčů, které chci otevřít i v Praze. Věřím, že pokud tam dosáhneme nějakého posunu, bude to dobrý příklad pro celou republiku. Další cílů by byla celá řada. Svůj odchod jsem neplánoval, takže strategii pro FB mám připravenou na další tři roky. Je to neustálý proces a nikdy nemůžete říct, že jste na jeho konci.

Angažmá nového šéfdirigenta Aleksandra Markoviće v takřka bezvýhodné situaci po odchodu Petra Altrichtra bylo jednoznačným úspěchem – jeho dosavadní brněnské působení i rostoucí mezinárodní renomé je velmi kladným příslibem do budoucna. Vidíte to také tak?

Určitě ano. Filharmonie s Markovičem cestuje do zahraničí, sbírá úspěchy na prestižních pódiiích a její vývoj jde stále kupředu. Vidíme to na zájmu publika, ohlasu v médiích i při jednání s jinými pořadateli, kteří o nás mají zájem. Nemůžeme si ale říci, že všechno je dobré a že tím pádem můžeme v klidu užívat toho, co je. Byl bych velmi nerad, zvláště v době, kdy odchází ředitel, aby se orchestr dostal do podobně obtížné situace jako před dvěma lety. Proto chci ještě před svým odchodem spolu s kolegy z umělecké rady zhodnotit možnosti orchestru a vytvořit strategii na příští roky, aby hledání šéfdirigenta nezačínalo z ničeho. Aby se orchestr rozhodoval s dostatečným předstihem a měl na stole dvě či tři reálné varianty. Takovou strategii musíte mít tři roky před tím, než současnému šéfdirigentovi vyprší smlouva.

Poněkud bolestnou kapitolou jsou slibné kontakty se Sirem Charlesem Mackerrasem, ukončené jeho

nedávným skonem. Můžete nám o nich říci něco bližšího?

Kontakty se Sirem Charlesem byly skutečně velmi slibné. Jeho touha natočit studiově *Glagolskou mši* s Filharmonií Brno byla veliká, o čemž svědčí fakt, že se této myšlenky nezřekl do poslední chvíle. Hlavním důvodem odřeknutí jeho koncertu v minulém roce nebyla jen nemoc, ale také to, že Supraphon zrušil plánované nahrávání pro nedostatek financí. Do Prahy na natáčení *Holoubka* přiletěl i přes nepříznivý zdravotní stav. O osudu brněnského koncertu se rozhodovalo doslova na poslední chvíli a nemožnost natočit projekt na CD zde sehrála významnou roli. Naštěstí máme televizní nahrávku s Bernhardem Klee, takže projekt neskončil fiaskem, jak jsme se chvíli obávali. Letos byl Sir Charles vyznamenán medailí Artis Bohemiae amicis, nejvyšším vyznamenáním, které může udělit ministr kultury. Již pár měsíců před tím mi volal a sám od sebe navrhol několik náhradních termínů za zrušený koncert. Při slavnostním udělení medaile jsme se setkali osobně a pokračovali v jednání o koncertu, opět z jeho iniciativy. Osud měl bohužel jiné plány, což je mně osobně strašně líto, ale těší mě, jak aktivně, s jakou láskou a jak upřímně se Sir Charles Mackerras snažil vystoupení uskutečnit. Lepší vizitku pro náš orchestr, pro Janáčka i pro Brno si neumím představit.

Nebude Vaším odchodem brněnská filharmonie ohrožena občas vyslovovaným záměrem vtělit ji do svazku s Janáčkovou operou? Co by to pro ni znamenalo?

Věřím, že nebude. Její postavení považuji za natolik silné, že se podobného spojení nemusí obávat. Pokud bych však měl přinést zároveň pár argumentů, tady jsou. Spojování orchestrů je trend, který čas od času vyplouvá na povrch, nemá však v případě filharmonie vůbec žádné opodstatnění. Jsme orchestrem, který vyrovnaně hospodaří, má obrovský zahraniční odbyt a velkou spádovou oblast. Vždyť zajišťujeme symfonické koncerty pro celý kraj a naše činnost v České republice patří k symfonické špičce. Spojení s jiným orchestrem by bylo pro filharmonii obrovským a nevratným krokem zpět.

Město Brno se celou dobu projevuje jako moudrý správce a své investice, hmotné i nehmotné, si dobře chrání. Poté, co do filharmonie vložilo mnohostrannou podporu, a to nejen finanční, by určitě nenechalo svoji investici nesmyslně utopit v orchestru, který by ztratil prestiž filharmonie a divadlu by neprospěl. Kolegům divadelníkům naopak říkám, že naším cílem by mělo být další rozšíření aktivit operního orchestru, aby konkuroval filharmonii.

Zdravá konkurence je nejlepším hnacím motorem pro všechny. Myslím, že kolektivizaci už máme za sebou a o jejím návratu nemůže žádný normální člověk uvažovat.

Předpokládám, že složitá problematika Vašeho pražského působení Vás – aspoň pro první čas – zcela zahltí. Zůstanete Brňanem? A v jakém smyslu?

Zůstanu. Jednak se vždycky budu zajímat o dění v Brně, nejen to kulturní, jednak tu mám rodinu a většinu přátel. To se nezmění. Kromě toho všichni víme, že židle ředitele ČF je značně nestabilní, a pokud se budu vracet, určitě to bude do Brna k výuce klavíru, komorní hudbě a hudební publicistice. Ptáte-li se na praktickou stránku mého pražského působení, trvalé bydliště budu mít i nadále v Brně a budu zde trávit volný čas. K určitému zahlcení prací zcela jistě dojde, bez toho se neobejde žádné nové místo, doma však budu v Brně.

Za Sirem Charlesem Mackerrasem

Sir Charles na zkoušce s brněnskou filharmonií (2004)

Alan Charles Maclaurin Mackerras se narodil v roce 1925 v americkém Schenectady australským rodičům, kteří se s ním po třech letech vrátili do Sydney. Sedmiletý začal s houslemi, později s flétnou, osmiletý se jal zhudebňovat básně a dvanáctiletý napsal klavírní koncert. Rodiče znepokojeni těmito aktivitami ho poslali na prestižní Královu školu (The King's School), ale mladému hudebníku nevyhovovala její přísná kázeň a sportovní orientace – několikrát zběhl a nakonec byl vyloučen. Šestnáctiletý se konečně dostal na konzervatoř, kde studoval hoboje, klavír a kompozici; živil se psaním orchestrálních partitur ze zvukových záznamů. Devatenáctiletý nastoupil do orchestru ABC Sydney, pět let poté odplul do Londýna

studovat dirigování; v divadle Sadler's Wells hrál na hobojský a anglický roh.

Na cestě vlakem si všimnul nějaký český cestující, že studuje Dvořákovu partituru, a poradil mu, ať osloví British Council se žádostí o stipendium pro studium na nově zřízené pražské AMU; Mackerras se v letech 1947–48 stal žákem Václava Talicha a získal tak orientaci pro celý další život. *Slyšel jsem Talicha dirigovat Káfu Kabanovou a to opravdu změnilo můj život; začal jsem usilovně studovat Janáčkovu hudbu a všechno kolem něho.*

Není bez zajímavosti, že z poválečné generace Talichových žáků jich do historie brněnské filharmonie zasáhlo několik: z krajského orchestru do ní při jejím vzniku v roce 1956 přešel Zbyněk Mrkos (působil v ní do roku 1962) a z rozhlasového pak Otakar Trhlík (jako dirigent do roku 1962, znovu pak, už jako šéf, v sezoně 1995/96); v šedesátých letech pak několikrát spolupracovala s šéfdirigentem Bělehradské filharmonie Živojinem Zdravkovičem (v roce 1967 ji také řídil na zájezdu v Itálii), který se za studií u Talicha naučil, podobně jako jeho spolužák Mackerras, mluvit česky.

Po návratu do Londýna pokračoval Mackerras ve své rozmanité doživotní spolupráci se Sadler's Wells (dnes Anglickou národní operou); v letech 1987–92 byl jejím uměleckým ředitelem. Výčet jeho dalších šéfovských angažmá v Anglii, Německu, Spojených státech a Austrálii by byl příliš dlouhý. Všude však prosazoval Janáčkovu hudbu; sám hodnotil tuto činnost, podepřenou studiem Janáčkových rukopisných materiálů, jako svůj daleko nejdůležitější příspěvek hudebnímu životu druhé půle dvacátého století. Už v roce 1951 řídil britskou premiéru *Káti Kabanové*, zvláště plodnou janáčkovskou kapitolu představuje jeho šefování ve Velšské národní opeře (1987–92), v newyorské Metropolitní uvedl *Věc Makropulos* a zase *Káfu*, která byla zřejmě jeho životní láskou...

Do českých zemí se vracel často a rád; Česká filharmonie ho jmenovala prvním hostujícím dirigentem. S brněnskou točil v osmdesátých letech hlavně Bohuslava Martinů: operu *Řecké pašije*, suntu z baletu *Špalíček*, *Dvojkonzert pro dva smyčcové orchestry, klavír a tympány* – do pamětní knihy napsal *Žádný orchestr na světě nehraje Bohuslava Martinů tak jako brněnská filharmonie*. Zvláštní kapitolu v jeho spolupráci s ní představuje Janáčkovy *Glagolská mše*: v roce 1995 řídil na koncertě Moravského podzimu vlastní rekonstrukci její původní podoby (s *Intrádou* na začátku a na konci), v roce 2004 na nově ustaveném Festivalu Janáček Brno její „zralejší“ verzi – filharmonie ji vydala na CD. Když pak přijímal z rukou nového ředitele Davida Marečka v roce 2007 jmenování *Čestným dirigentem Filharmonie Brno* (zotavoval se, už nemocen, v Janáčkových Luhačovicích), přistoupil na jeho návrh natočit

Sir Charles s ředitelem Marečkem v Luhačovicích (2007)

ji studiově pro Supraphon, provést ve Wannick Gallery a pořídit z koncertu televizní záznam a DVD. Před stanoveným datem (16. a 17. září 2009) pak doufal až do poslední chvíle, že mu jeho nemoc, k níž se připojovaly různé komplikace, dovolí přijet do Brna; teprve těsně před koncertem musel z politováním odřiči...

Nejvýznamnější z dosavadních tří čestných dirigentů Filharmonie Brno zemřel v Londýně letos 14. července.

Co se událo ve filharmonii

Arnošt Lustig uváděl třetí špilberský koncert

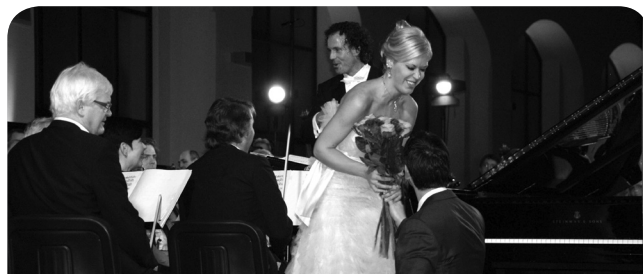
Začátek filharmonické sezony probíhal jako obvykle v doznívání letních festivalů. Ten vlastní na **Špilberku** filharmonikové za novou sezonu vlastně ještě nepovažují, poněvadž po něm mívají (není-li zahraniční zájezd) ještě nějakou dovolenou. Z jeho letošních čtyř koncertů ostatně hráli první dva, s šéfdirigentem Markovičem („Romeo a Julie“) a s Kasparem Zehndrem („Večer ve Španělsku“), pokud nevystoupili jako hosté na třetím špilberském večeru („Skladby rockových legend“) v Metropolitním symfonickém orchestru, z jehož tajemného šéfdirigenta Ariella Sharona se vyklubal jejich kolega-trombonista Pavel Šuráň.

Už před slavnostním zahájením sezony 9. září se začalo zkoušet: fantasticky pohotový Leoš Svárovský stihl připravit dva pořady: operní galavečer (11. září) pro **Slavnosti Emy Destinnové** v Českých Budějovicích, který si ponechal svůj dosavadní význam jako tradiční začátek filharmonické sezony, a Dvořákovu Svatou Ludmilu pro **Svatováclavský festival** v Ostravě (hrála se 28. září).

Novinkou byla účast filharmonie ve druhém ročníku pardubického **Festivalu LQS**. Tři písmena znamenají *Le Quattro Stagioni*, Čtvero ročních období, a festival probíhá celý rok, jedním symfonickým a jedním komorním koncertem v každém z nich. Na podzimním tedy dirigoval zakladatel a umělecký ředitel festivalu Jaromír M. Krygel 18. září filharmonii hrající *předehru k Prodané*, Janáčkovu *Sinfoniettu* a Dvořákovu *Novosvětskou*. Výkonností si Krygel se Svárovským nezadal: následující týden (23. září) s ní zahájil v Holešově nový festival **Musica Holešov** (Mendelssohn, Elgar) a o dva dny později **Podzimní festival duchovní hudby** v Olomouci provedením *Glagolské mše*.

Posledním festivalovým vystoupením filharmonie letos (8. října) byl koncert **Moravského podzimu**; připomeňme si, že na tomto domácím festivalu filharmonie pravidelně hraje (v některých ročníchích několikrát) od jeho založení v roce 1966. Letošní koncert byl poznamenán malou návštěvou – *dekadentní* téma ročníku festivalové publikum příliš nepřitahovalo a jeho vztah k náročnému a v poslední chvíli ze dvou třetin změněnému pořadu se jevil dost záhadný. Nicméně výkon polského pianisty Pawla Kowalského a pohotová souhra orchestru v Lutostawského *klavírním koncertu* (šlo o brněnskou premiéru) budily zasloužený obdiv a ve Skrzabinově *Božské poémě* se šéfdirigentu Markovičovi podařilo přenést do orchestru značnou část nadšení, které sám pro tuto skladbu sdílí.

Svou **brněnskou koncertní sezonu** zahájila filharmonie **dvěma večery ve Wannick Gallery** (14. a 15. září), na nichž se představily dvě hlavní osobnosti sezony: šéfdirigent Aleksandar Marković, který bude řídit mimo jiné čtrnáct abonentních večerů, a pianistka Olga Kern, která tak absolvovala prvá dvě ze svých letošních osmi brněnských vystoupení. Vedle brilantně provedeného Griegova *klavírního koncertu* a Janáčkovy *Sinfonietty* (filharmonie hrála svou erbovní skladbu poprvé se svým novým šéfem) uslyšelo publikum brněnskou premiéru skladby *Aeroterapie* Ivo Bláhy pro dechové a bicí nástroje; hráči dostali příležitost předvést v četných sólech svou připravenost a porozumění soudobé hudební řeči.

Olga Kern po provedení Griegova klavírního koncertu

V pátek 22. října se filharmonie vrátila ze svého letošního **desátého, tento rok už posledního zahraničního zájezdu**. Vedl sice jen do sousedního Rakouska a zahrnoval jen čtyři vystoupení se stejným pořadem, ale významem patří mezi největší akce filharmonie v letošním roce. Za řízení svého šéfa Markoviče provedla filharmonie Mahlerovu *Třetí symfonii* nejprve dvakrát ve Štýrském Hradci a poté dvakrát v Salcburku; sólistkou byla Dagmar Pecková, spoluúčinkovala Kantiléna a Český filharmonický sbor Brno. Štýrskohradecký Stefaniensaal (1100 míst) je dějištěm úctyhodného koncertního provozu, jež zajišťuje hlavně Štýrský hudební spolek (Musikverein für Steiermark); velikostí s Brnem srovnatelná metropole spolkové země má ovšem historický koncertní sál, jež jí můžeme závidět.

Salcburská Velká festivalová síň (Großes Festspielhaus, 2200 míst) je po celý rok křižovatkou koncertních špiček z celého světa; brněnská filharmonie v ní nehrála ani zdaleka poprvé (jenom letos už potřetí!), málokdy však se tam mohla blýsknout skladbou tak náročnou, jako je Mahlerova *Třetí* – odborná část publika hodnotila *českou notu*, již přispěla k poselství svého rodáka Mahlera.

Z předchozích devíti zahraničních zájezdů tohoto roku si zaslouží zmínku účast na festivalu v Porýní (**Rheingau Musik Festival**); instituce, která ještě v devadesátých letech vypadala jako jeden z četných lokálních festivalů (koncerty se konají v různých místech Porýní), se dnes honosí prestižním postavením a špičkovými hosty. Brňané letos slavnostně uzavírali její pořady Massenetovou *Maří Magdalenou*, oratoriem, jež natočili na CD (vůbec poprvé) s Leošem Svárovským (řídil je také tentokrát) před sedmnácti lety; zpíval zase Český filharmonický sbor Brno, jenom sólisté (Kohútková, Sýkorová, Černý a Beláček) byli už jiní. Koncert v nádherné bazilice kláštera Eberbach živě přenášel Hessenský rozhlas.

V úterý 26. října zazněl v Besedním domě **slavnostní koncert k 10. výročí obnovení krajské samosprávy**. Mezi třemi Janáčkovými Lašskými tanci a Dvořákovým *Te Deum* hráli manželé Ardaševovi za řízení Jakuba Kleckera Mendelssohnův *Koncert pro dva klavíry*. Večer měl zdůraznit stále intenzivnější spolupráci filharmonie s Jihomoravským krajem, v němž se cítí doma jako součást jeho kultury.

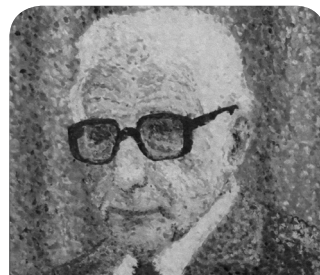
Loučení a nové tváře: v uplynulé sezoně se změny v orchestru dotkly jen skupiny druhých houslí; při té příležitosti se sluší znovu zdůraznit, že tato skupina není už dávno v dnešních orchestrech odkladištěm méně schopných hráčů – opravdu špičkové orchestry se vyznačují právě kvalitou méně nápadných *středních hlasů* a sekundisté brněnské filharmonie získávali pravidelně uznání hostujících dirigentů. Po celoživotním angažmá tedy z této skupiny odešli **Jiří Květon** a **Bohumil Menšík**, filharmonik skrz naskrz – tatínek hrál ve filharmonii na kontrabas, strýc na trombon a zeť je dosud ředitelem. Naopak do ní přibyli **Ivana Frajtová**, někdejší členka proslulého Puella tria, dále **Filip Kostecký** a **Václav Zajíc**.

Kantiléna se rozloučila s **Ivetou Ptákovou Vaškovou**, na jejíž místo sbormistryně přípravných oddělení nastoupila **Beata Schönová**. **Evu Blažkovou** vystřídala ve funkci manažerky marketingu **Karolína Trllová**. A v nově zařízené vstupenkové pokladně jste se určitě už setkali s **Hanou Bajákovou**, která má na starosti denní aktualizaci webových stránek a garanci prodeje vstupenek, popřípadě s **Eliškou Marvanovou**, která do předprodeje zaskakuje ve špičkovém provozu z kanceláře správy Besedního domu.

Kontrabasová sekce hraje pro děti

Co se děje ve filharmonii

F. Jílek (malba Alexander Kunc, 16 let)

V úterý 26. října proběhla ve foyer Besedního domu vernisáž výstavy **František Jílek očima dětí** z výtvarných prací žáků Základní umělecké školy Františka Jílka, která nese jméno čtvrtého uměleckého šéfa a čestného dirigenta filharmonie. Nápad evokovat v dětech představu velkého

brněnského hudebníka a uvést je tak tvůrčím způsobem do prostředí symfonické hudby – i pak pozoruhodné výsledky tohoto počínu zhodnotil ředitel školy Jaroslav Fuksa a vedoucí jejího výtvarného oboru Miloš Kříž; její hudební pedagogové pak před zcela zaplněným foyerem přednesli malý koncert z hudby Jana Nováka a Leoše Janáčka, skladatelů, o jejichž propagaci se Jílek mimořádně zasloužil. Výstava, která určitě stojí za zhlédnutí, potrvá do konce listopadu.

Senior Prix 2010, udělovanou na návrh odborové Unie orchestrálních hudebníků ČR Nadací „Život umělce“ za dlouholetou uměleckou činnost, převezmou 14. listopadu v Praze zakládající členové filharmonie – houslistka **Eva Vybíralová** a violista **Jiří Beneš**, činný dosud jako dramaturg a redaktor.

Co se bude dít ve filharmonii

Také letošní ročník festivalu **Janáček Brno 2010** slavnostně uzavře 28. listopadu koncert spolupořádající FB: v souladu s ročníkovým tématem **Janáček a expresionismus** zazní mezi dvěma Janáčkovými kantátami (*Na Soláni Čarták* a *Věčné evangelium*) jednak Schönbergův *klavírní koncert* s vynikajícím Kirillem Gersteinem a jednak *Pět kusů pro orchestr* Albana Berga. Zpívat budou sólisté ND Brno a Český filharmonický sbor Brno, dirigentem bude Zsolt Nagy.

Zahranických zájezdů bude v příštím roce jedenáct, o jeden víc než letos (pokud všechny vyjdou nebo pokud nepřibude nějaký na poslední chvíli). Směřovat budou jednak do obvyklých cílů v Německu, Rakousku a Švýcarsku, jednak do nových oblastí – jakousi zvláštností je letecký zájezd (zálet?) na dva koncerty do Španělska, novinkou dvojitý účinkování v Polsku (Nowy Sącz, Krakov); v Krakově provede filharmonie jednak Mahlerovu *Pátou symfonii* a jednak *Osmou* – v této *Symfonii tisíců* se s ní spojí vedle místních sólistů a sborů také Krakovská filharmonie. Na řízení zájezdů se budou podílet dirigenti (abecedně) Altrichter, Khadem-Missagh, Klecker, Marković, Pfaffmeyer, Svárovský a Zehnder.

Už v další sezoně, mezi 14. zářím a 17. říjnem, však bude filharmonie se svým šéfem Markovićem a s Leošem Svárovským na největším zájezdu roku (obsáhne víc koncertů než všechny ostatní dohromady), a to v Japonsku.

---

16. reprezentační ples Filharmonie Brno se uskuteční v sobotu 22. ledna 2011 v prostorách Besedního domu. Slavnostní zahájení v 19 hodin řídí Jakub Klecker, k tanci i poslechu hrají orchestr Filharmonie Brno, Jazz Archiv, Salonní orchestr Brno a Cimbál Classic, provází Viktor Janč. Pořádá ZO Unie orchestrálních hudebníků ve spolupráci s vedením Filharmonie Brno. Vstupenky ve filharmonickém předprodeji na Besední ulici od 15. prosince.

Z loňského 15. reprezentačního plesu

Vydala **Filharmonie Brno, příspěvková organizace**

Náklad **2 000 výtisků**

Rozhovor a texty **Jiří Beneš**

Foto **Jiří Beneš, Anna Pecková, Petr Pilát** a **archív Filharmonie Brno**

Redakce **Jana Baláčová**

Grafická koncepce **Side2**

Sazba a produkce **Petr Tejkal Design**

Redakční uzávěrka **1. listopadu 2010**

Statutární město Brno finančně podporuje
Filharmonii Brno, příspěvkovou organizaci

B | R | N | O